

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาบ

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาบ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาบ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาบและนายอำเภอบ้านธิ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาบ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาบ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สัตว์ควบคุมพิเศษ” หมายถึง สุนัขสายพันธุ์ที่ดุร้าย สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน สัตว์ที่มีพฤติกรรมไล่ทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่วยุสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

“การขึ้นทะเบียน” หมายถึง การนำเสนอเอกสารเกี่ยวกับสุนัขหรือแมวที่จดทะเบียนไว้แล้ว
แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน

“ชุมชน” หมายความว่า พื้นที่ที่มีกลุ่มที่พักอาศัยของประชาชน

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน
สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาบ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน
ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหาร
ส่วนตำบลห้วยยาบเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๕.๑) ให้เขตชุมชนในตำบลห้วยยาบและที่หรือทางสาธารณะในตำบลห้วยยาบ
เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๕.๑.๑) ช้าง

(๕.๑.๒) ม้า

(๕.๑.๓) โคนม โคเนื้อ

(๕.๑.๔) กระบือ

(๕.๑.๕) แพะ

(๕.๑.๖) แกะ

(๕.๑.๗) ล่อ

(๕.๑.๘) ลา

(๕.๑.๙) สุกร

(๕.๑.๑๐) ไก่เนื้อหรือไก่ไข่ และสัตว์ปีกทุกชนิดที่เลี้ยงเพื่อการพาณิชย์

(๕.๑.๑๑) สัตว์ฟันแทะทุกชนิดที่เลี้ยงเพื่อการพาณิชย์

(๕.๑.๑๒) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวน และคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภท และชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาบ

(๕.๒) หลังจากข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ผู้ใดจะเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้เขตพื้นที่แต่ละหมู่บ้านจะต้องผ่านความเห็นชอบจากมติประชาคมหมู่บ้าน และต้องเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ได้ไม่เกินจำนวนและระยะห่างจากชุมชนภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๕.๒.๑) หมู่ที่ ๑ ระยะห่างจากชุมชน ๑ กิโลเมตร เลี้ยงสัตว์ได้ไม่เกิน ๒๐ ตัว และบริเวณคลองชลประทาน เลี้ยงสัตว์ได้ไม่เกิน จำนวน ๙๐๐ ตัว

(๕.๒.๒) หมู่ที่ ๒ ในเขตชุมชนได้รับการยกเว้นตามข้อ ๕.๑ ให้เลี้ยงสัตว์ได้ไม่เกิน ๒ ตัว และระยะห่างจากชุมชน ๕๐๐ เมตร เลี้ยงสัตว์ได้ไม่เกิน ๑๐ ตัว

(๕.๒.๓) หมู่ที่ ๓ ห้ามเลี้ยงสัตว์ในเขตชุมชนและเขตพื้นที่หมู่บ้านทั้งหมด

(๕.๒.๔) หมู่ที่ ๔ ระยะห่าง ๒๐๐ เมตร จากศาลาประชาคมหมู่บ้าน เลี้ยงสัตว์ได้ไม่เกิน ๑๕๐ ตัว

(๕.๒.๕) หมู่ที่ ๕ ระยะห่างจากเขตชุมชน ๕๐ เมตร เลี้ยงสัตว์ได้ไม่เกิน ๓๐๐ ตัว

(๕.๒.๖) หมู่ที่ ๖ ระยะห่างจากเขตชุมชน ๕๐๐ เมตร เลี้ยงสัตว์ได้ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

(๕.๒.๗) หมู่ที่ ๗ ระยะห่างจากเขตชุมชน ๕๐๐ เมตร เลี้ยงสัตว์ได้ไม่เกิน ๒๐ ตัว

(๕.๒.๘) หมู่ที่ ๘ ระยะห่างจากเขตชุมชน ๕๐๐ เมตร เลี้ยงสัตว์ได้ไม่จำกัดจำนวน

(๕.๒.๙) หมู่ที่ ๙ ระยะห่างจากเขตชุมชน เลี้ยงได้ไม่เกิน ๓๐๐ ตัว และการเลี้ยงสัตว์ที่มีอยู่ในเขตชุมชนก่อนข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับจะต้องเลี้ยงสัตว์โดยจำกัดจำนวน ดังนี้

(๑) โคนม เลี้ยงได้ ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

(๒) ไก่ฟาร์ม เลี้ยงได้ไม่เกิน ๑๒,๐๐๐ ตัว

(๓) สุกร เลี้ยงได้ไม่เกิน ๓๐ ตัว

(๕.๒.๑๐) หมู่ที่ ๑๐ ระยะห่างจากเขตชุมชน ๕๐๐ เมตร เลี้ยงสัตว์ได้ไม่เกิน ๕๐ ตัว

(๕.๒.๑๑) หมู่ที่ ๑๑ ระยะห่างจากเขตชุมชน ๕๐๐ เมตร เลี้ยงสัตว์ได้ไม่เกิน ๓๐ ตัว

(๕.๒.๑๒) หมู่ที่ ๑๒ ระยะห่างจากเขตชุมชน ๒๐๐ เมตร เลี้ยงสัตว์ได้ไม่เกิน ๒๐๐ ตัว

(๕.๒.๑๓) หมู่ที่ ๑๓ ระยะห่างจากเขตชุมชน ๒๐๐ เมตร เลี้ยงสัตว์ได้ไม่เกิน ๑๕๐ ตัว

(๕.๒.๑๔) หมู่ที่ ๑๔ ระยะห่างจากเขตชุมชน ๕๐๐ เมตร เลี้ยงสัตว์ได้ไม่เกิน ๕๐ ตัว

(๕.๒.๑๕) หมู่ที่ ๑๕ ระยะห่างจากเขตชุมชน ๕๐๐ เมตร เลี้ยงสัตว์ได้ไม่เกิน ๑๕๐ ตัว

(๕.๒.๑๖) หมู่ที่ ๑๖ ห้ามเลี้ยงสัตว์ในเขตชุมชนและเขตพื้นที่หมู่บ้านทั้งหมด

(๕.๓) ให้การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในชุมชนที่มีอยู่ก่อนข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ และการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ตามข้อ (๕.๒) หลังจากข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้วนั้น จะต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

(๕.๓.๑) หมู่ที่ ๑

(๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง

(๒) ต้องทำความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ด้วยน้ำยาอีเอ็ม

(๓) ดูแลทำความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๕.๓.๒) หมู่ที่ ๒

(๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง

(๒) ดูแลทำความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๓) สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีการระบายอากาศที่มีประสิทธิภาพ

(๕.๓.๓) หมู่ที่ ๓

(๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง

(๒) ดูแลทำความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๓) ห้ามนำมันฝรั่งมาเป็นอาหารสัตว์

(๕.๓.๔) หมู่ที่ ๔

(๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง

(๒) ดูแลทำความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๓) ห้ามนำมันฝรั่งมาเป็นอาหารสัตว์

(๔) ห้ามปล่อยน้ำเสียโดยไม่ผ่านการบำบัดอย่างมีประสิทธิภาพ
ลงลำเหมืองสาธารณะ

(๕) หากไม่มีประกาศจากส่วนราชการ กำหนดมาตรการและกำหนด
วันห้ามเผาไว้ให้เผาขยะจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ เฉพาะช่วงเวลาเวลา ๑๒.๐๐น. - ๑๕.๐๐ น. เท่านั้น

(๕.๓.๕) หมู่ที่ ๕

- (๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง
- (๒) ดูแลความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น
- (๓) ห้ามนำมันฝรั่งมาเป็นอาหารสัตว์
- (๔) ห้ามปล่อยน้ำเสียโดยไม่ผ่านการบำบัดอย่างมีประสิทธิภาพ
ลงลำเหมืองสาธารณะ

(๕.๓.๖) หมู่ที่ ๖

- (๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง
- (๒) ดูแลความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น
- (๓) ห้ามนำมันฝรั่งมาเป็นอาหารสัตว์

(๕.๓.๗) หมู่ที่ ๗

- (๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง
- (๒) ดูแลความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๕.๓.๘) หมู่ที่ ๘

- (๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง
- (๒) ดูแลความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น
- (๓) ห้ามนำมันฝรั่งมาเป็นอาหารสัตว์
- (๔) ห้ามปล่อยน้ำเสียโดยไม่ผ่านการบำบัดอย่างมีประสิทธิภาพ
ลงลำเหมืองสาธารณะ

(๕) หากไม่มีประกาศจากส่วนราชการ กำหนดมาตรการและกำหนด
วันห้ามเผาไว้ให้เผาขยะจากสถานที่เลี้ยงสัตว์เฉพาะช่วงเวลาเวลา ๑๒.๐๐น. - ๑๕.๐๐ น. เท่านั้น

(๕.๓.๙) หมู่ที่ ๙

- (๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง
- (๒) ดูแลความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น
- (๓) ห้ามนำมันฝรั่งมาเป็นอาหารสัตว์
- (๔) ห้ามปล่อยน้ำเสียลงลำเหมืองสาธารณะ ยกเว้นกรณีมีเหตุอุทกภัย
- (๕) ต้องทำความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ด้วยน้ำยาอีเอ็มทุก ๑๕ วัน

(๕.๓.๑๐) หมู่ที่ ๑๐

- (๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง
- (๒) ดูแลความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น
- (๓) ห้ามนำมันฝรั่งมาเป็นอาหารสัตว์
- (๔) ห้ามปล่อยน้ำเสียลงลำเหมืองสาธารณะ
- (๕) ต้องทำความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ด้วยน้ำยาอีเอ็มทุก ๑๕ วัน

(๕.๓.๑๑) หมู่ที่ ๑๑

- (๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง
- (๒) ดูแลความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น

(๕.๓.๑๒) หมู่ที่ ๑๒

- (๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง
- (๒) ดูแลความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น
- (๓) ห้ามนำมันฝรั่งมาเป็นอาหารสัตว์
- (๔) ห้ามปล่อยน้ำเสียโดยไม่ผ่านการบำบัดอย่างมีประสิทธิภาพ

ลงลำเหมืองสาธารณะ

(๕.๓.๑๓) หมู่ที่ ๑๓

- (๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง
- (๒) ดูแลความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น
- (๓) ห้ามนำมันฝรั่งมาเป็นอาหารสัตว์

(๔) ห้ามปล่อยน้ำเสียโดยไม่ผ่านการบำบัดอย่างมีประสิทธิภาพ
ลงลำเหมืองสาธารณะ

(๕) หากไม่มีประกาศจากส่วนราชการ กำหนดมาตรการและกำหนด
วันห้ามเผาไว้ให้เผาขยะจากสถานที่เลี้ยงสัตว์เฉพาะช่วงเวลาเวลา ๑๒.๐๐น. - ๑๕.๐๐ น. เท่านั้น

(๕.๓.๑๔) หมู่ที่ ๑๔

- (๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง
- (๒) ดูแลความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น
- (๓) ห้ามนำมันฝรั่งมาเป็นอาหารสัตว์

(๕.๓.๑๕) หมู่ที่ ๑๕

- (๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง
- (๒) ดูแลความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น
- (๓) ห้ามนำมันฝรั่งมาเป็นอาหารสัตว์

(๕.๓.๑๖) หมู่ที่ ๑๖

- (๑) มีบ่อบำบัดน้ำเสียที่มีประสิทธิภาพเพียงพอกับจำนวนสัตว์เลี้ยง
- (๒) ดูแลความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ ไม่ให้เกิดเหตุรำคาญต่อผู้อื่น
- (๓) ห้ามนำมันฝรั่งมาเป็นอาหารสัตว์

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อย ๓๐ วัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาบแต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควรเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อน ถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาบ ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาบ ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๙ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบลห้วยยาบรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

มานพ กาบเป่ง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยยาบ